

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Qvæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

6 An lex obliget extra territorium existentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

Tusculum, ieiunare non teneretur, sic contra, qui die 24. Augusti Tusculo
que per accidens ab omni illius vigiliæ Romam se transfert, bis ad eandem vigi-
obligatione esset liber, Ergo etiam è liam teneri potest per accidens,

QVAESTIO VI.

An Lex obliget extra territorium existentes.

C A S U S.

CVm in quadam Diocesi lata esset sententia Excommunicationis contra accedentes ad Monasteria Monialium, & cum illis colloquentes. Titius ad Monasterium quoddam exemptum accessit, ibique cum Monialibus locutus est. Queritur; an & quot excommunicationes incurrerit.

S V M M A R I V M.

- 3 Ad Monasterium Monialium exemptarum accedens, excommunicationem incurrit.
- 4 Etiam loquendo cum Monialibus videtur incurrisse.
- 5 Quamuis Moniales essent exemptæ.
- 6 Imo etiam Monasterium.
- 7 Verè tamen non incurrit.
- 8 Locus exemptus aequiparatur loco extra territorium.
- 9 Est subiectus alterius Ordinarii iurisdictioni.
- 11 Locutio cum Monialibus ibi non est delictum.

R A T I O N E S D V B I T A N D I.

CVm lex obliget eos ad quos dirigitur; quæri solet; an, sicut dirigi
R. P. Beati Lib. II.

potest ad omnes in Territorio Legislatoris existentes; ita dirigi possit etiam ad existentes extra Territorium; Aliqui enim voluerunt posse, & consequenter Titium cum Monialibus loquendo in excommunicationem incidisse.

Certum est autem, Titium ad Monasterium Monialium, quamuis exemptum accedendo, excommunicationem contraxisse; commisit enim delictum sub censura prohibitum, & illud commisit in loco subiecto iurisdictioni Episcopi, qui tali delicto pœnam excommunicationis imposuit; Nam, cum via, per quam itur ad Monasterium, sit Episcopi Territorium, consequenter accessus ad Monasterium, qui in illa fit, est delictum in Episcopi territorio commissum, ideoque eiusdem pœnæ ac censuræ subiectum.

F

Diff.

Difficultas est; An excommunicatio-
nem contraxerit, loquendo cum Mo-
nialibus in Monasterio exempto, Ratio
autem dubitandi est primò: quia, si illam
non incurrisset, delictum remansisset im-
punitum, Secundò: quia illam incurrit
ad Monasterium accedendo, Ergo multo
magis cum Monialibus loquendo: Minus
enim delictum est, ad Monasterium ac-
cedere, quàm cum Monialibus loqui.
Si ergo propter illud excommunicatio-
nem incurrit, à fortiori illam incurrit
propter hoc.

5 Neque obstat primò: quod Moniales,
cum quibus locutus est, essent exemptæ.
Nam, quamvis ipsæ essent exemptæ, non
erat tamen exemptus Titius, qui locutus
est. Locutio autem, cui imposita erat ex-
communicatio, fuit actio Titii, non
Monialium; ipsæ enim fuerunt solùm
terminus locutionis.

6 Neque obstat secundò; quod Mona-
sterium, in quo Titius cum Monialibus
locutus est, esset exemptum; Nam Ec-
clesiæ, & Monasteria exempta non sunt
propriè exempta ratione loci, sed solùm
ratione personarum religiosarum, quæ
sunt exemptæ. Ergo, quamvis in Mo-
nasterio exempto locutus sit, verè ex-
communicationem contraxit; Verè enim
delictum commisit in territorio, siue in
loco subiecto iurisdictioni Episcopi, qui
tulit censuram; Ita *Suar. dub. 5. sect. 4. num. 6. Salas de legib. d. 14. f. 6. num. 85. & Filliuc. tract. 11. cap. 5. num. 142.*

RESOLUTIO.

7 **H**istamen non-obstantibus: Ad casum
respondetur: Titium loquendo
cum Monialibus in Monasterio exempto,
excommunicationem non incurrisse. Ita
*Anila p. 2. c. 3. d. 2. du. 5. Silvester v. ex-
com. 2. num. 12. Vgolin. tab. 1. 69. §. 3.
num. 3. Bonac. de cens. dis. 1. quest. 1. p.
11. num. 9. Azor. p. 1. lib. 5. c. 25. quest.
4. Regin. lib. 9. num. 134. Coninob. d. 13.
de cens. d. 7. num. 63. & alii communiter.*

8 Primò: Quia locus exemptus æqui
paratur loco extra territorium quoad iu-
risdictionem; non minus enim locus ex-
emptus est extra iurisdictionem Episcopi,
qui tulit censuram, quam alienum territo-
rium. Sicut ergo, si Titius locutus
fuisset cum Monialibus in alieno territo-
rio existentibus, excommunicationem non
incurrisset; quia extra territorium ius
dicenti non patetur impunè, vt habetur
c. 2. de confisur. in 6. ita illam non incur-
rit loquendo cum illis in loco exempto;
locus enim exemptus, quamvis materia-
liter sit intra Episcopi territorium, for-
maliter tamen est extra illud, cum ad eius
iurisdictionem non magis pertineat, quam
alienum territorium.

9 Secundò: Quia non minus Monaste-
rium exemptum est extra Episcopi iuris-
dictionem ratione loci, quam Parochia
exempta; Parochia autem exempta est
extra Episcopi iurisdictionem ratione
loci. Sicut ergo, si Episcopus sub ex-
communicatione furtum Rei sacre pro-
hiberet, & aliquis eius subditus in illa Pa-
rochia exempta, calicem surriperet, non
propterea excommunicationem incurre-
ret;

ret; ita illam non incurreret Calicem furripiendo in Monasterio exempto. Ergo eodem modo illam non incurrit cum Monialibus loquendo.

10 Tertiò; Quia, ideo Parochia est exempta ratione loci, quia alterius Ordinarii iurisdictioni est subiecta, sed etiam Monasterium alterius Ordinarii iurisdictioni est subiectum; est enim subiectum Prælato ac Superiori, qui in sua iurisdictione ab Episcopo nullo modo dependet. Ergo etiam Monasterium est exemptum ratione loci. Hæc ergo solum differentia est inter Parochiam & Monasterium exemptum, quod Parochia est principaliter & per se exempta, personæ verò in illa commorantes solum minus principaliter & ratione loci; Monasterium verò est primò & principaliter exemptum ratione Personarum per se in illo degentium; minus verò principaliter ratione loci. Quoad privilegium tamen exemptionis, eodem modo illo gaudet, ac Parochia, quia

eodem modo alterius iurisdictioni est subiectum, ac Parochia exempta.

Neque ex tali emptione sequitur, II quod delictum maneat impunitum; nam si in illo Monasterio talis locutio non est sub excommunicatione prohibita, ibi non est delictum; Si verò est prohibita, tunc & conveniri poterit coram Superiore Monasterii; & illam incurret ex alio capite; quia scilicet, quando eadem leges & consuetudines obligant non solum in proprio territorio, sed etiam in eo, ubi quis reperitur; qui ibi reperitur, quamvis sit Aduena, illas observare tenetur; Tum quia æquitas hoc postulare videtur, cum Titius non maiori tunc onere prematur propter existentiam in loco exempto, quam propter existentiam in Episcopi territorio. Tum quia hic est usus & praxis communiter quasi iure quodam gentium introducta, & unanimi Fidelium Superiorum consensu recepta & approbata.

Q V A E S T I O VII.

An aliqua Lex obliget extra territorium existentes.

C A S U S.

1 **E**PISCOPUS Atheniensis sub pœna suspensionis suæ Diœcesis Sacerdotibus prohibuerat, ne extra Diœcesim celebrarent, aut in Missâ solemni ministrarent. Duo autem Sacerdotes eius subditi extra Diœcesim tunc existentes, quamvis scirent hoc præceptum, ne tamen eleemosynam, quæ in cuiusdam defuncti exequiis distribuebatur, amitterent, celebrarunt. Quæritur: Vtrum in suspensionem inciderint.

SUMMARIVM.

2 Sacerdotes contra Episcopi prohibitionem

extra Diœcesim celebrantes non videntur ullam penam incurrisse.

F 2

3 Extra